

Beuken, brem, stuwmeren en stille getuigen in Nationaal Park Eifel

Deze wandeling loopt door het Nationaalpark Eifel, voorheen Camp Vogelsang. Het voormalige militaire oefenterrein Camp Vogelsang werd in 2006 door het Belgische leger verlaten en omgevormd tot natuurgebied. De bedoeling in een Nationaal Park is dat de mens zich niet meer met het gebied bemoeit, maar de natuur zelf zijn weg laat kiezen. Mensen zijn alleen nog en eigenlijk zelfs juist welkom om te genieten van de prachtige natuur. Het park bestaat grofweg uit drie delen, ten eerste de uitgestrekte beukenbossen op de Kermeter en langs de oevers van de Rursee, daarnaast de open, met Brem begroeide grasvlaktes op de hoogvlakte en tenslotte het stuwmeer van de Urft. Bijzonder opvallend zijn ook de bouwwerken in het gebied. Op de eerste plaats natuurlijk de voormalige Burg Vogelsang, stammend uit de tijd van het Nationaalsocialisme, en daarnaast het verlaten dorp Wollseifen, met de nog behouden oude kerk. Bijzonder indrukwekkend is de stuwdam van de Urft, de oudste stuwdam uit de Eifel, gebouwd tussen 1905 en 1909. Onze wandeling start in het dorpje Einruhr aan de Rursee en loopt langs de oever van de Rursee naar de stuwdam van de Urft, vandaar gaat het steil bergop naar Wollseifen en vervolgens weer terug naar Einruhr. De wandeling is circa 14 kilometer lang.

Hoe er te komen ?

Einruhr is eenvoudig te bereiken : Rij met de auto richting Monschau. Enkele 100-en meters verder neemt u links richting Gemünd / Dreiborn (=L207). Blijf deze weg volgen tot de B266. Deze neemt u links tot Einruhr. Hier parkeert u de auto.

Wandelroute.

We starten onze wandelroute door het Nationaal Park Eifel in het dorpje Einruhr aan de oever van de Rursee. Hier zijn aan het begin van het dorp genoeg (betaalde) parkeerplaatsen voorhanden. Startpunt van de wandelroute is de kerk van Einruhr. Als we met onze rug naar de ingang van de kerk staan gaan we rechtsaf, de Rurstraße in die ons langs enkele mooie vakwerkhuizen leidt. We lopen het dorp helemaal uit en aan het eind van de Rurstraße komen we uit op een parkeerterrein. Hier lopen we rechtdoor de Jägersweilerstraße in en lopen zo langs de oever van de Obersee met het water aan onze linkerhand. Na ongeveer 500 meter

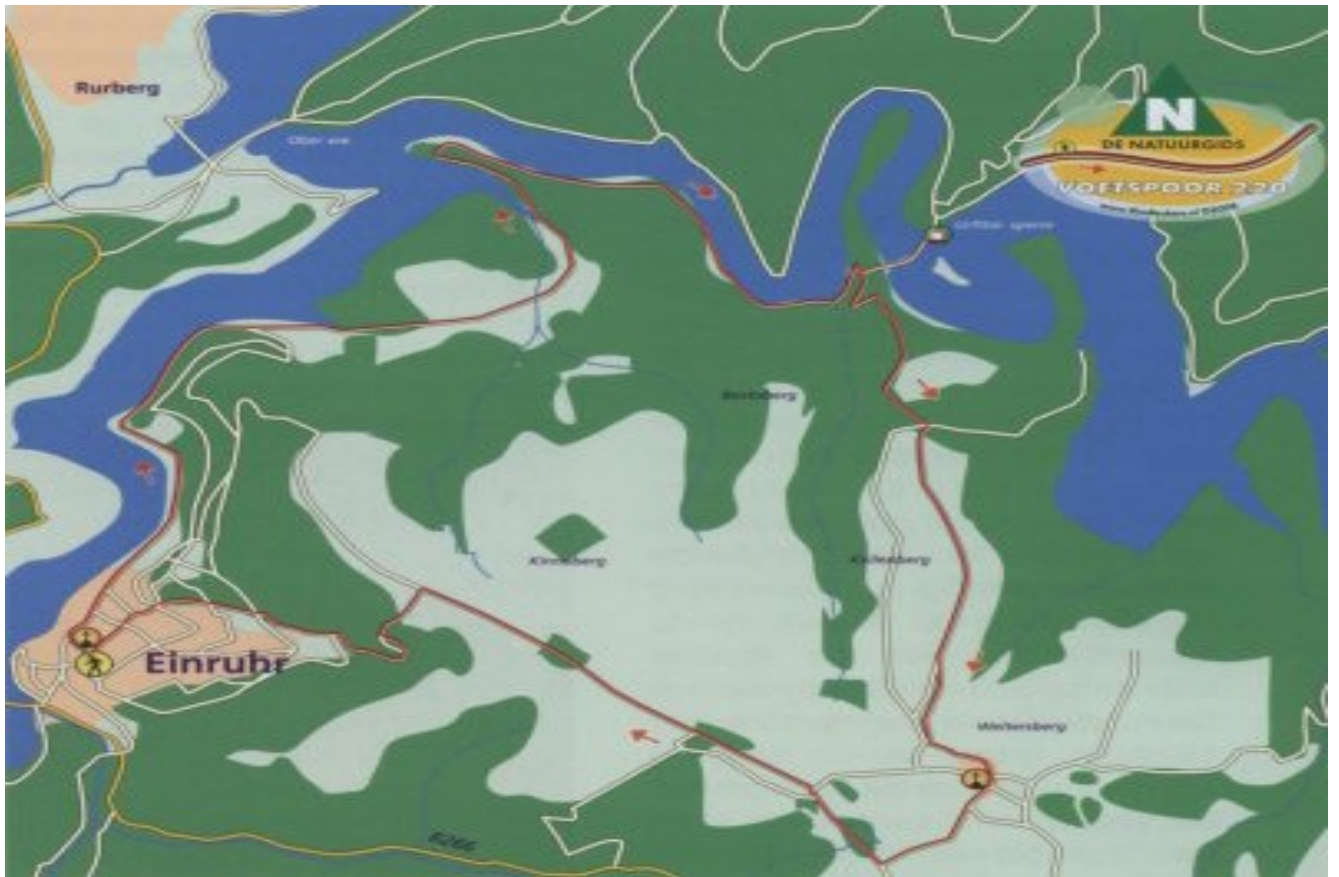
passeren we een uitzichtpunt waar we even kunnen uitkijken op de omgeving. Ook verderop liggen nog mooie uitzichtpunten waar we terug kunnen kijken naar het fraai gelegen dorpje Einruhr. Af en toe zien we aan de rand van de weg mooie rotspartijen waar allerlei fraaie planten groeien. Onder meer Bleekgele hennepnetel (*Galeopsis segetum*), Kruiptrem (*Genista pilosa*), Grasklokje (*Campanula rotundifolia*) en Blaassilene (*Silene vulgaris*). Een klein stukje lopen we over een soort brug langs de oever van het meer. Na nog een kilometer door een bos te zijn gelopen, komen we uit bij het hek dat de grens van het voormalige militaire kamp Vogelsang aangeeft. We lopen door een klein bosje bergop en waar het weer open wordt zien we aan onze rechterhand enkele gebouwen liggen die vroeger ook gebruikt werden bij de militaire oefeningen. Waarschuwingsborden herinneren ons eraan dat hier munitie kan liggen en dat we de paden beter niet kunnen verlaten. Op een Y-splitsing lopen we rechtsaf en steken een klein beekje over. We lopen door een mooi haagbeukenbos en negeren een zijweg van rechts. Dan komen we in een wintereikenbos en dalen we langzaam af naar een landtong, Dickenauel, in de Obersee. Opvallend in het wintereikenbos zijn de vele stobben, dit zijn restanten van het eikenhakhout dat hier in het verleden veel groeide. De schors van de eiken werd namelijk gebruikt bij het leerlooien. We volgen nu een heel stuk de oever van het stuwmeer. De oevers zijn aan beide kanten begroeid met loofbossen. Langs de weg ontdekken we bijzondere planten zoals Amandelwolfsmelk (*Euphorbia amygdaloides*), Boswalstro (*Gallium sylvaticum*) en Wilde judaspenning (*Lunaria rediviva*). Aan de rand van de weg zien we ook allerlei opvallende kuilen, dit zijn bomtrechters van bommen die tijdens de Tweede Wereldoorlog bedoeld waren om de stuwdam te vernietigen. Deze leverde immers energie voor de industrie in onder meer Düren en Jülich en het was van belang deze plat te leggen. Na in totaal circa 6 kilometer te zijn gelopen, begint onze weg te stijgen. Met een ruime bocht bereiken we een klein zijpad met een fraaie houten leuning aan onze linkerhand.

Hier kunnen we ervoor kiezen om dit pad te volgen en een kijkje te nemen op de stuwdam van de Urft of een kop koffie of soep in het restaurant te gebruiken. Dit zou ik u overigens aanraden, want het uitzicht vanaf de dam is fantastisch ! Mensen die hier genoeg hebben gelopen kunnen zelfs met de boot terug naar Einruhr. Na een kortere of langere pauze lopen we weer terug naar het begin van het smalle pad en vervolgen onze route.

We kunnen natuurlijk ook gewoon rechtdoor lopen want dat moeten we sowieso. Wanneer we rechtdoor lopen blijft onze weg nog steeds stijgen. We lopen dan steil bergop in de richting van het verwoeste dorp Wollseifen. Na de eerste bocht kunnen we over een smal paadje linksaf even naar een uitzichtpunt doorlopen om te genieten van het uitzicht op de stuwdam. Daarna stijgen we weer verder en passeren een open weide waar vroeger met tanks geoefend is, de Winkelenberg. Aan het eind van de eerste klim kunnen we heel even op adem komen en

staan nu op een opvallende open plek aan onze rechterhand. Hier buigt de weg linksaf en even later steken we een kruising over. Dan komen we weer bij een zijweg naar rechts en gaan hier weer rechtdoor, passeren een opvallende beuk en gaan daarna op een T-splitsing rechtsaf, steil bergop richting Wollseifen. We lopen nu omhoog tussen bremstruwelen door. Zeker wanneer de Brem (*Cytisus scoparius*) in bloei staat is dit een fraai stuk. In de zomer groeit op de bremstruiken een opvallende halfparasiet, de Grote bremraap (*Orobanche rapum-genistae*). Hier kunnen we zo nu en dan een Rode wouw (*Milvus milvus*) of andere roofvogel ontdekken. Tussen de bremstruwelen zitten ook grote aantallen kleine zangvogels waaronder Veldleeuwerik (*Alauda arvensis*), Graspieper (*Anthus pratensis*), Grasmus (*Sylvia communis*) en Geelgors (*Emberiza citrinella*). Na een flinke klim komen we op de hoogvlakte van Dreibern en zien aan onze linkerhand in de verte Burg Vogelsang opdoemen. Voor ons ligt een jong sparrenbos waarachter we met veel moeite de kerktoren van Wollseifen ontdekken. Deze richting blijven we verder uitlopen tot we op een kruising uitkomen. Hier gaan we linksaf in de richting van de resten van het dorpje. In het struikgewas rondom het dorp zijn regelmatig Grauwe klauwieren (*Lanius collurio*) te vinden. Op een volgende kruising gaan we rechtdoor en zetten koers naar de kerk. Rondom de kerk vinden we de resten van een zeldzame plantengemeenschap die vroeger te vinden was op boerenerven en in dorpen. Hier groeit onder meer de bijzondere Brave hendrik (*Chenopodium bonus-henricus*). Opvallend is dat in het dorp bijna geen oorspronkelijke panden staan, maar alleen gebouwen die speciaal gebouwd zijn voor de militaire oefeningen. Iets voorbij de kerk gaan we rechtsaf door een straat met aan weerszijden witte blokvormige panden die dienden tijdens de militaire oefeningen in het verleden. Door deze straat verlaten we het “dorp” Wollseifen ook weer, steken een veldweg over en komen in een uitgestrekt grasland. Aan onze rechterhand zien we de resten van een voormalige bunker en enkele poeltjes. In deze poeltjes groeien bijzondere dwergplantjes als Slijkgroen (*Limosella aquatica*) en Waterpostelein (*Peplis portula*). Ook zitten er allerlei amfibieën zoals Alpenwatersalamander (*Triturus helveticus*), Vinpootsalamander (*Triturus alpestris*) en Rugstreeppad (*Bufo calamita*). We lopen rechtdoor op een kruising en op een dwarsweg slaan we rechtsaf. Na ongeveer 300 meter negeren we een zijpad naar links dat in de richting van de Sauermühle voert. Van schuin links achter voegt zich een weg bij de onze en even later lopen we over een hoog punt tussen twee bosjes door. Daar steken we ook een kruising over en dalen langzaam af. Hierbij kunnen we genieten van prachtige vergezichten op de omgeving. Op een Y-splitsing houden we rechts aan en circa 200 meter verderop wijst een wegwijzer ons naar dat Einruhr linksaf ligt. Over een in het begin smal pad lopen we even tussen enkele bremstruiken door en komen al snel in een strook naaldbos die direct overgaat in een mooi eikenbos. De weg maakt een scherpe bocht naar rechts en we verlaten het Nationaal Park. Aan onze linkerhand doemen nu fraaie, soortenrijke weilanden op en we kijken uit op het dal van de Rur. Ook zien we Einruhr in het dal liggen. We steken een geasfalteerde weg over en lopen rechtdoor. Ook bij de volgende twee kruisingen lopen we rechtdoor. Daarna nemen we de straat “Auf den Römer” naar links en lopen bij de eerste kruising rechtdoor. Daarna doemt aan onze rechterhand de kerk op en staan we weer bij ons uitgangspunt.

Auteur van de wandelroute: Olaf Op den Kamp, Canisiusstraat 40, 6462 XJ Kerkrade www.eifelnatur.de

Haus Im Grünen Höfenerstrasse 16 53937 Schönesseifen - Schleiden Tel: 0032 475 980 890 fax: 0032 2 582 89 87

intgroen@telenet.be www.vakantiehuseifel.com

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.